

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.371 van 16 september 2014
in de zaak A. 211.028/XIV-35.377**

In zake : 1. XXX
 2. XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Lut De Meyer
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kortrijksesteenweg 641
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de staatssecretaris
voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-
bestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie,
Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 12 december 2013, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 113.857 van 18 november 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 10.208 van 15 januari 2014 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van de procedure teneinde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 juni 2014 om 10.30 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik Haegeman, die loco advocaat Lut De Meyer verschijnt voor de verzoekers, en advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekers dienen op 11 maart 2013 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 5 juni 2013 niet-ontvankelijk en neemt die dag tevens een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

Op 16 juli 2013 stellen de verzoekers tegen de voornoemde beslissingen een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in.

Met een beschikking van 21 oktober 2013, genomen met toepassing van artikel 39/73, § 1 en § 2, van de Vreemdelingenwet, wordt aan de partijen meegedeeld dat het niet vereist is dat zij nog mondelinge opmerkingen voordragen, dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure op de in de beschikking aangegeven grond kan worden verworpen en dat de kamer zonder terechtzitting uitspraak zal doen tenzij één van de partijen binnen een termijn van 15 dagen na het versturen van de beschikking vraagt om te worden gehoord.

Met een arrest van 18 november 2013 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/73, § 3, van de Vreemdelingenwet het beroep omdat geen van de partijen binnen de gestelde termijn zou hebben gevraagd om te worden gehoord. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

A. Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekers werpen in een enig middel de schending op van artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en verzoekers rechten van verdediging” en een manifeste beoordelingsfout.

Zij voeren aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hen op 3 september 2013 op hun gekozen woonplaats bij hun huidige raadsman de nota van de verwerende partij heeft betekend. Het bestreden arrest is met een brief van 20 november 2013 eveneens op hun gekozen woonplaats bij hun huidige raadsman betekend.

De verzoekers hebben echter vernomen dat de met toepassing van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet genomen beschikking van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 oktober 2013 op hun vroegere gekozen woonplaats bij hun vroegere raadsman werd betekend. Verder heeft de Raad voor Vreemdelingen-

betwistingen op 29 november 2013 aan de verzoekers op hun vroegere gekozen woonplaats bij hun vroegere raadsman geantwoord dat het niet mogelijk was een dossier te heropenen.

Volgens de verzoekers vormt het een manifeste beoordelingsfout en een schending van de aangehaalde beginselen om niet alle beslissingen, arresten of brieven aan de verzoekers op hun gekozen woonplaats bij hun huidige raadsman ter kennis te brengen.

Verder laten de verzoekers gelden dat hun huidige raadsman met een ter post aangetekende brief van 6 september 2013 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft meegedeeld dat hij geen synthesesmemorie wenste in te dienen. Met het bestreden arrest wordt het beroep van de verzoekers verworpen omdat geen enkele partij binnen de termijn van 15 dagen na de beschikking van 21 oktober 2013 heeft gevraagd om gehoord te worden. De verzoekers herhalen dat deze beschikking niet op hun gekozen woonplaats bij hun huidige raadsman werd betekend, zodat zij niet op de hoogte van de beschikking waren en geen verzoek om te worden gehoord konden indienen.

Ingevolge de hierboven aangehaalde tekortkomingen acht de verzoekende partij ook artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet en het recht van verdediging geschonden.

5. In de memorie van antwoord wijst de verwerende partij er vooreerst op dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen niet van toepassing is op administratieve rechtscolleges zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Vervolgens stelt zij dat het beroep tot nietigverklaring is ingediend door mr. Nathalie Swartebroeckx met kantoor te 9000 Gent, Kortrijksesteenweg 641, bij wie keuze van woonst werd gedaan, terwijl de huidige raadsman van de verzoekers mr. Lut De Meyer is, eveneens met kantoor te 9000 Gent, Kortrijksesteenweg 641. In het rechtsplegingsdossier wordt geen melding gemaakt van een andere raadsman op een ander adres. Wat de kennisgeving van de beschikking van 21 oktober 2013 en de brief van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 29 november 2013 betreft, blijkt enkel de naam van de advocaat te zijn gewijzigd doch is het adres van de keuze van woonplaats ongewijzigd gebleven.

Volgens de verwerende partij is de kennisgeving van de beschikking van 21 oktober 2013 dus naar het correcte adres gestuurd en tonen de verzoekers geenszins aan dat zij onmogelijk tijdig kennis konden nemen van die beschikking.

Wat betreft de opmerking van de verzoekers dat in de beschikking van 21 oktober 2013 ten onrechte zou zijn vermeld dat zij niet tijdig hebben laten weten of zij al dan niet een synthesesamenvatting wensten neer te leggen, is de verwerende partij van oordeel dat de verzoekers dergelijke kritiek in het kader van een verzoek tot horen hadden moeten opwerpen, hetgeen zij niet binnen de 15 dagen na die beschikking hebben gedaan.

De verwerende partij besluit dat het recht van verdediging niet is geschonden vermits de verzoekers niet aantonen dat de wijze van kennisgeving van de beschikking van 21 oktober 2013 hen in de onmogelijkheid zou hebben gesteld om tijdig een verzoek tot horen in te dienen.

6. In de memorie van wederantwoord herhalen de verzoekers het middel. Zij benadrukken dat hun huidige raadsman de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onmiddellijk in kennis heeft gesteld dat zij de vorige raadsman opvolgde zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wel degelijk op de hoogte was van de nieuwe woonplaatskeuze. Het adres van de raadsman volstaat niet vermits verschillende raadslieden hun kantoor op hetzelfde adres hebben.

B. Beoordeling

7. Uit het rechtsplegingsdossier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat de verzoekers in hun beroep tot nietigverklaring keuze van woonplaats hebben gedaan bij hun raadsman mr. Nathalie Swartebroeckx, Kortrijksesteenweg 61 te 9000 Gent. Het rechtsplegingsdossier bevat tevens een faxbericht van de huidige raadsman van de verzoekers van 30 augustus 2013, uitgaande van hetzelfde adres en waarin deze raadsman mededeelt dat zij wordt geraadpleegd door de verzoekers “in opvolging van advocaat, mevrouw Nathalie Swartebroeckx”.

Zoals de verzoekers terecht aanvoeren, blijkt verder uit het rechtsplegingsdossier dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met een ter post aangetekende brief van 3 september 2013 de nota met opmerkingen van de verwerende partij

naar de gekozen woonplaats van de verzoekers op naam van hun huidige raadsman heeft gestuurd. Het bestreden arrest zelf alsmede de brief van 20 november 2013 waarmee de kennisgeving van dat arrest is gebeurd, vermelden tevens de naam van de huidige raadsman van de verzoekers op de gekozen woonplaats.

Hieruit volgt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kennis had van de naam van de nieuwe raadsman van de verzoekers, weliswaar op hetzelfde kantooradres als de vroegere raadsman, en deze kennisgeving ook als dusdanig heeft aanvaard. Het valt niet in te zien waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tussen de brieven van 3 september en 20 november 2013, waarin telkens de naam van de nieuwe raadsman wordt vermeld, de beschikking van 21 oktober 2013 heeft gestuurd op naam van de vroegere raadsman.

Het verweer dat de verzoekers ook van de beschikking van 21 oktober 2013 kennis konden krijgen vermits het om hetzelfde kantooradres gaat, is niet dienstig. De vroegere raadsman van de verzoekers heeft dat kantoor immers verlaten: haar naam komt niet meer op het briefpapier voor en volgens de verzoekers heeft zij de balie verlaten, zodat brieven op haar naam in principe niet meer op dat adres kunnen worden ontvangen.

Vermits de in artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde beschikking niet naar behoren ter kennis van de verzoekers is gebracht, kon in het bestreden arrest niet zonder schending van artikel 39/73, § 3 van die wet de afstand van het geding worden vastgesteld omdat de verzoekers niet binnen de voorgeschreven termijn zouden hebben gevraagd om te worden gehoord. In die omstandigheden konden de verzoekers immers niet reageren op de in die beschikking vermelde grond om hun beroep te verwerpen.

Het enige middel is in die mate gegrond en die vaststelling volstaat voor de vernietiging van het bestreden arrest.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 113.857 van 18 november 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien september tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	wnd kamervoorzitter, staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams